

Suy Niệm Chúa Nhật XXIX Thường Niên A - Khánh Nhật Truyền Giáo

Tin mừng Mt 28: 16-20

Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã nói trong Sứ Điệp Ngày Khánh Nhật Thường Niên Truyền Giáo 2014 như sau: ngày nay vẫn còn rất nhiều người chưa nhận biết Đức Giêsu Kitô. Thế nên, sứ mệnh "đến với muôn dân" (ad gentes) vẫn còn hết sức cấp bách. Mọi phần tử của Hội Thánh đều kêu gọi tham gia sứ mệnh này, vì Hội Thánh tồn tại là truyền giáo: Hội Thánh được sinh ra để "đi ra".

Ngày Thường Niên Truyền Giáo là cơ hội để các tín hữu trên khắp các châu lục cùng nhau cầu nguyện và có những hành động liên đới cụ thể để nâng đỡ các Giáo Hội trên tất cả các truyền giáo. Đây là một cuộc biểu dương lòng ân sủng và niềm vui. Một cuộc biểu dương lòng ân sủng, bởi vì Chúa Thánh Thần được Chúa Cha sai đến ban phát sự khôn ngoan và sự can thiệp cho những ai vâng theo tác động của Ngài.

Một cuộc biểu dương lòng niềm vui, vì Chúa Giêsu Kitô, Ngài Con được Chúa Cha sai đến Phục Âm Hóa thế gian, đang nâng đỡ và động hành với chúng ta trong các nỗ lực truyền giáo. Đây chính là lý do để tôi đề nghị một biểu tượng Kinh Thánh mà chúng ta gặp thấy trong Tin Mừng Thánh Luca 10,21-23

Thánh Luca kể lại cho chúng ta rằng: Chúa sai 72 môn đệ trong hai ngày để đi vào các thành thị và làng mạc loan báo Nước Thiên Chúa, và chuộc tội cho dân chúng gặp gỡ Đức Giêsu.

Sau khi chu toàn sứ mệnh rao giảng, các môn đệ trở về lòng tràn ngập niềm vui: các môn đệ tràn ngập niềm vui, phần khích vì họ có quyền năng giải thoát người ta khỏi ma quỷ. Đức Giêsu cũng báo họ động quá vui mừng vì quyền năng họ đã nhận được, những vui mừng vì tình thân ái họ nhận được, "vì tên anh em đã được ghi trên trời" (Lc 10,20). Chúa cho các môn đệ trải nghiệm tình thân ái Thiên Chúa, những cũng cho họ khả năng chia sẻ tình thân ái này. Và trải nghiệm này là một lý do để Đức Giêsu biểu lộ tâm tình tạ ơn và niềm vui. Thánh Luca diễn tả niềm hoan lạc này trong ý nghĩa của sự hiệp thông giữa Ba Ngôi: "được Thánh Thần tác động, Đức Giêsu hoan hỉ vui mừng",

Ngài nhìn lên Chúa Cha và chúc tụng Ngài. Giờ phút vui mừng sâu xa này phát sinh tình con thảo của Đức Giêsu đối với Chúa Cha là Chúa Trời đấng, Đấng che giấu những điều này đối với những người tài trí khôn ngoan, nhưng lại mở mắt cho những kẻ bé mọn (x. Lc 10,21).

Đức Phanxicô đã nhận ra niềm vui Chúa cho các môn đồ cảm nghiệm được tình thân ái của Chúa và cũng cho họ khả năng để chia sẻ tình thân ái đó. Đây chính là cốt lõi của việc truyền giáo, vì chính trong tình thân ái này Thiên Chúa đã hiện diện trong cuộc sống của chúng ta như thế nào? Thiên Chúa đã chỉ phương cách sống của chúng ta ra sao?

Chúng ta phải cảm nghiệm ra rằng: rời xa tình thân ái của Chúa là chúng ta không thể tồn tại, hay nếu có tồn tại thì chúng ta cũng chỉ sống như một cây ma, một cái xác không hồn. Phải có cảm nghiệm như thế thì chúng ta mới có thể đáp ứng lời mời gọi của Đức Giáo Hoàng Phanxicô: Truyền giáo chính là một cuộc biểu dương ân sủng và niềm vui. Làm sao có thể biểu dương niềm vui được khi chúng ta không có niềm vui đó trong tâm hồn. Để có thể biểu dương niềm vui, tất nhiên chúng ta phải có niềm vui đã rời bỏ biểu dương ra bên ngoài. Nghĩa là chúng ta phải có Tin Mừng đã rời bỏ biểu dương, loan báo Tin Mừng đó. Và nếu đã là Tin Mừng, Tin Vui thì chúng ta không thể giữ kín mà tất nhiên chúng ta sẽ chia sẻ Tin Mừng Tin Vui này cho những người chung quanh chúng ta. Cảm nhận được tình thân ái của Chúa, chính là Tin Vui, Tin Mừng đích thực của chúng ta. Cảm nhận được tình thân ái của Chúa, đó cũng chính là niềm tin đã ra đời truyền giáo.

Sau đây là cảm nghiệm của một người tân tòng đã cảm nhận được Tin Vui đích thực và ông đã chia sẻ như sau

Người Công Giáo là kẻ có cảm thức được Thiên Chúa yêu thương, được yêu thương một cách sâu thẳm và được mời gọi đáp trả lại tình yêu thương đó. Có cái gì như một kẻ si tình. Si tình này đây bắt nguồn từ sự điên rồ của màu nhiệm Kitô Giá (la folie de la croix); và như một Tình Yêu Khó, Khổ Nạn (passion) không phải không có âm hưởng của cái gì như là đam mê (cũng là passion). So sánh giữa các thánh của Kitô Giáo với các thi nhân số, các đạo gia, thì một bên có cái gì da dẻ, đầy đam mê (passion), một bên thì thanh thản, đầy minh triết (sagesse)".

Và người tân tòng chia sẻ tiếp: "cuộc đời của Đức Giêsu trước hết gọi lên lòng thương của tôi đối với một người vô tội bị oan khiên, sau đó là sự hấp dẫn của một người đau dằn, đau khổ, bình

đó. Có thể nói tình cảm đối với Thiên Chúa và Ngài là lòng tôn kính đối với một bậc tôn sư: có một cái gì như tình bạn ít nhiều bình đẳng giữa hai người cùng hành cùng suy nghĩ. Thiên Chúa đối với Ngài có cái gì thiêng liêng như sự an ủi của người mẹ hiền, người bạn quý, hàn gấm thêu dệt đau, khuyến khích đi tìm, khuyến khích vâng mệnh cảm tính khi chán nản; sự chiêm ngắm lòng khi cô đơn – nhiều hơn là một vị tôn sư dạy một giáo thuyết".

Ông cho rằng "sự hợp đồng của Chúa Giêsu hình như do chính con người và cuộc đời của Ngài từ việc sinh ra trong máng cỏ, qua 30 năm âm thầm lặng lẽ, ba năm nay đây mai đó, trà trộn với dân chúng, rồi bị bắt giết oan, nhiều hơn là do đạo lý Ngài truyền dạy. Bởi vì, xét về mặt tâm lý đối với Đức thì các bài dạy của Ngài cũng chẳng có gì là cao siêu tuyệt vời, nhưng để làm cho tôi cảm nhận Ngài chính là "con người" và "cuộc sống" của Ngài (sa "personne" et sa "vie"). Đã có cảm tình với Ngài rồi thì khó quên, khó phai và hình như càng lâu càng thấm thía hơn... đối với các bậc thánh hiền khác, thì có thể như bài dạy của Ngài mà quên đi con người và cuộc đời của các ngài. Đối với Đức Giêsu thì khác hơn: đôi khi quên lời Ngài dạy, nhưng chính Ngài thì không thể quên được. Và có lẽ càng hay sống trái lời Ngài dạy, thì hình như Ngài lại càng thêm xoáy vào tâm khảm... như quay như quắt, như quặn quặt đến nỗi không chịu được!... thông minh, tài trí, dũng cảm...có lẽ nhiều người hơn Đức Giêsu, nhưng đáng yêu nhất thì chỉ duy nhất có một mình Ngài mà thôi!"

Lạy Chúa xin ban niềm vui đó cho chúng con để chúng con cùng với toàn thể Giáo Hội hiệp nhất đồng lòng niềm vui đó cho thế giới hôm nay. Amen

Lm. Giuse Đỗ Văn Thủy
Kính chuyển:
Hàng
